

Pretī pavasarim ar atvērtu sirdi!

Liendienas ir laiks, kad dabā notiek varena pārveidība: beidzas ziemas vara un dienas kļūst aizvien garākas, briest pum-puri, parādās pirmie asni, aukstums atkāpjas un var sākties pavasara atmoda.

Nav jābūt zemniekam, lai veiktu pavasara darbus – tie ir sakopšanas, sagatavošanās darbi nākamajam dabas un dzīves posmam. Ikviens sakopsim savu sētu, dzīvokli, darbavietu, savu garīgo un fizisko stāvokli, savu dvēseli!

Priecīgas Liendienas!

Mūsu Sandra Latvijas labāko vidū

No pagājušā gada 30. decembra līdz šā gada 5. februārim risinājās ikgadējais LR Labklājības ministrijas konkurss „Labākais sociālais darbinieks Latvijā – 2016”. Mērķis bija noskaidrot labākos sociālos darbiniekus un pateikt viņiem paldies.

Rīgas Latviešu biedrības namā 4. martā svinīgā pasākumā tika apbalvoti savā profesijā izcilākie sociālie darbinieki Latvijā.

Nominācijā „Iedzīvotāju izvirzītais nevalstiskā sektora sociālais darbinieks” balvu saņēma Latvijas Nedzirdīgo savienības Rehabilitācijas centra sociālā darbiniece Sandra Gutāne. Sarunā ar KS viņa pastāstīja par sevi un savu darbu.

Tālāk lasiet 7. lpp.

Daugavpīlieši – jaunās telpās. Apsveicam!

28. martā Daugavpils reģionālajā biedrībā bija vērojama neparasta rosība – biedri svētku tērpos priecīgās gaidās pulcējās kopā savās vecajās telpās. Jā, vecajās, jo dienas notikums – jauno biedrības telpu atklāšana, kur turpmāk tā darbosies.

Ieradās arī viesi no Rīgas: LNS prezidents Edgars Vorslovs, viceprezidente Inese Immure, Rehabilitācijas centra (RC) vadītāja Sandra Gerenovska, RC Sociālās rehabilitācijas nodaļas vadītāja Brigita Lazda, SIA “LNS nekustamie īpašumi” vadītājs Varis Strazdiņš.

Atklāšanas lenti draudzīgi kopā grieza saimniece Daugavpils RB priekšsēdētāja Elvīra Čaika, E. Vorslovs, un S. Gerenovska. Pēc tam visi devās apskatīt jaunās telpas, kuras atrodas turpat blakus vecajām telpām.

E. Čaika Kopsolim pastāstīja, ka

LNS sākusi strādāt 1993. gadā un no tā laika 3 reizes biedrība pārcēlusies uz citām telpām. Tagad bija iespēja izremontēt ugunsgrēkā cietušās telpas, kuras vairāk nekā 10 gadu stāvēja neizmantotas. Remonts ilga 6 mēnešus un tā laikā biedrības darbiniekiem nācās strādāt neērtos apstākļos kopējā zālē, turpat notika gan cilvēku pieņemšana, gan pasākumi, gan arī ēdiena gatavošana. Vajadzēja paciest arī troksni, putekļus, netīrību. Tāpēc

viņa ir ļoti priecīga, ka tas ir beidzies.

Igors Čaika pastāstīja, ka sākumā bija doma tikai iztīrīt izdegušās telpas no gruvešiem. Tas arī tika izdarīts. Tad viņš runāja ar LNS prezidentu par to, ka vajadzētu šīs telpas arī izremontēt. Nomniekiem ir jaunas, skaistas telpas, kāpēc biedrībai jāmitinās vecās, nerenovētās. Prezidents tam piekritis, un tā viss sācies. I. Čaika strādāja kopā ar 2 citiem biedrības pušiem.

LNS prezidents E. Vorslovs savā uzrunā pastāstīja, ka šo telpu remontu varēja veikt par naudu, ko ieguva, pār-

dodot LNS īpašumu Vecrīgā, Jāņa sētā 5. Viņš izteica novēlējumu, lai biedri rūpētos par jaunajām telpām, jo LNS īpašums pieder visiem biedriem. Prezidents uzdāvināja istabas citronkociņu un 100 eiro no LNS valdes jauno telpu iekārtošanai.

Rehabilitācijas centra pārstāves S. Gerenovska un B. Lazda arī pasnie-dza dāvanu, bet jau iepriekš – remonta laikā RC apmaksāja jaunajām telpām virtuves skapīšus par vairāk nekā 700 eiro. RC izmanto lielāko daļu šo telpu un arī sedz komunālos maksājumus.

V. Strazdiņš aicināja uz skatuves remonta veicējus Igoru Čaiku, Aleksandru Šļepečenko un Sergeju Ivanovski un pateicās viņiem par ieguldīto darbu. Viņš teica paldies arī celtniecības firmas SIA “Daugavpils Būvremonts” valdes priekšsēdētājam Mihailam Krivenko, kura vadībā tika veikti lielākie pamatdarbi, piemēram, betonēšana.

Viņš uzsvēra, ka blakustelpās remonts vēl turpinās, arī vecajās biedrības telpās būs remonts, lai varētu tās iznomāt un tādā veidā atgūt remontā iztērētos līdzekļus.

Arī paši biedrības biedri ar dāvanām un ziediem priecīgi sveica jauno telpu saimnieci Elvīru. ▲

Zigmārs Ungurs, teksts un foto

LNS vadības kalendārs

**LNS PREZIDENTS
EDGARS VORSLOVS:**

15. MARTĀ

Sniedza interviju TV3 raidījumam "Bez Tabu". Intervija bija saistīta ar interneta portālā *manabalss.lv* sāktu balsu vākšanu, lai sabiedriskā transporta bezmaksas izmantošanas iespēja būtu arī personām ar 3. grupas invaliditāti (*plašāk par to – www.lns.lv/jaunumi*).

21. MARTĀ

Tikās ar Saeimas deputātu Eināru Cilinski, kurš vada darba grupu, kura izstrādā topošo Sociālās uzņēmējdarbības likumu. Tikšanās laikā tika vērsta uzmanība uz to, ka LNS un LNB jau no "padojumu laikiem" pastāvēja uzņēmumi, kas nodarbināja personas ar invaliditāti un guva ienākumus, lai biedrības sniegtu sociālos pakalpojumus, bet pašreizējā likumprojektā šo uzņēmumu darbība neiekļaujas, lai varētu saņemt valsts atbalstu. LNS priekšlikumi tiks izskatīti kontekstā ar valstī plānoto nodokļu reformu un atbalstu uzņēmējdarbībai.

22. MARTĀ

Vadīja LNS valdes sēdes norisi (*skat. rakstu atsevišķi*).

25. – 26. MARTĀ

Kopā ar viceprezidenti Inesi Immuri un valdes locekli Ivaru Kalniņu piedalījās

LNS Kuldīgas, Ventspils un Liepājas reģionālo biedrību kopsapulcēs (*skat. rakstu atsevišķi*).

28. MARTĀ

Kopā ar viceprezidenti Inesi Immuri, SIA "LNS Rehabilitācijas centrs" un SIA "LNS nekustamie īpašumi" pārstāvjiem piedalījās LNS Daugavpils reģionālās biedrības jauno telpu atklāšanā (*skat. rakstu atsevišķi*).

29. MARTĀ

Vadīja Domes sēdi. Tika apstiprināts LNS 2016. gada pārskats, veikti grozījumi 2017. gada budžetā un uzklauts ziņojums par reģionālo biedrību valžu darbu 2016. gadā (*skat. rakstu atsevišķi*).

30. MARTĀ

Labklājības ministrijā (LM) piedalījās ESF finansētā projekta „Atbalsts sociālajai uzņēmējdarbībai” Uzraudzības padomes sanāksmē. 2017. gada 2. ceturksnī plānots uzsākt sociālo uzņēmumu dalībnieku reģistrāciju, atlasīti atbalsta sniegšanai komersantiem, biedrībām, nodibinājumiem sociālās uzņēmējdarbības uzsākšanā līdz 200 000 EUR apmērā. Ar plašāku informāciju par projektu var iepazīties LM mājaslapā <http://www.lm.gov.lv/text/3496>.

6. APRĪLĪ

Sniedza LM ziņojumu par LNS līdzdalību Sociālo pakalpojumu attīstības

pamatnostādņu 2014.– 2020. gadam realizācijā – tehnisko palīdzīdzekļu pieejamības uzlabošanā un informācijas tehnoloģiju ieviešanā sociālo pakalpojumu sniegšanā.

7. APRĪLĪ

Tikās ar LM Sociālo pakalpojumu departamenta pārstāvjiem. Tikšanās laikā departamenta pārstāvji tika informēti par LNS ēku, kur telpas tiek izmantotas dažādu sociālo pakalpojumu sniegšanai, stāvokli, kā arī pārrunātas iespējas saņemt Eiropas fondu finansējumu šo ēku energoefektivitātes uzlabošanai.

8. APRĪLĪ

Kopā ar viceprezidenti Inesi Immuri un valdes locekli Ivaru Kalniņu piedalījās LNS Smiltenes un Valmieras reģionālo biedrību konferencēs, kurās biedrību valdes ziņoja par paveikto, ievēlēja biedrību vadību turpmākajam periodam un izvirzīja savus pārstāvjus LNS institūcijām (*skat. rakstu atsevišķi KS 5. numurā*).

10. APRĪLĪ

Vadīja ikmēneša valsts deleģēto uzdevumu izpildes sapulci, kurā piedalījās LNS vadība, LNS Rehabilitācijas centra un LNS Surdotehnikās palīdzības centra vadība. Sapulces laikā tika analizēts marta mēneša un 1. ceturkšņa darbs, kā arī apspriests darbs aprīļa un turpmākajiem 2017. gada mēnešiem. ▲

LNS valdes sēdē

22. martā notika 3. valdes sēde.

Viceprezidente Inese Immure informēja, ka LNS amatiermākslas festivāla „Zīmes un Skapa satiekas vasaras naktī” laikā 17. jūnijā Liepājā, koncertzālē „Lielais Dzintars” paredzēta arī **nedzirdīgo mākslinieku un amatnieku darbu izstāde**. Valde apstiprināja izstādei Nolikumu.

Valde pilnvaroja LNS prezidentu Edgaru Vorslovu 20. – 21. maijā pārstāvēt LNS **EUD seminārā** par tēmu “Dzimumu līdztiesība” un “Eiropas Sociālo tiesību pilārs”, kā arī ģenerālajā asamblejā Maltā. Tādas pašas pilnvaras piešķirtas arī LNS viceprezidentei Inesei Immuri.

Tālāk sēdes gaitā valdes locekļi iepazinās ar **LNS 2016. gada pārskatu** un nolēma to iesniegt LNS domei apstiprināšanai.

Tāds pats lēmums pieņemts attiecībā uz LNS 2017. gada budžeta grozījumiem.

Tika izskatīts un noraidīts LNS īpašuma Pļaviņu novadā, Aiviekstes pagastā, Kriškalnos, 1. maija ielā 7 īrnieku iesniegums ar vēlmī iegādāties īrētos dzīvokļus savā īpašumā.

LNS viceprezidente Inese Immure informēja par LNS reģionālo **biedrību valžu organizētajiem pasākumiem 2016. gadā**, nodrošinot LNS biedriem dažādus kultūras, izglītojošos un brīvā laika pavadīšanas pasākumus.

Valde nolēma virzīt ziņojuma projektu uz izskatīšanu domē.

Sēdes dalībnieki iepazīnās ar Ineses Immures sniegto **LNS 2016. gada statistiku**, kas iegūta no elektroniskā biedru reģistra.

Valde uzdeva viņai precizēt šī ziņojuma projekta datus un vēlreiz to izskatīt aprīlī vai maijā.

Valde nolēma sasaukt LNS domes sēdi 2017. gada 29. martā. ▲

LNS domes sēdē

Šogad pirmā LNS domes sēde notika 29. martā. **Dienas kārtībā 3 jautājumi: par 2017. gada budžeta grozījumiem; par 2016. gada pārskatu; par biedrību darbu 2016. gadā.**

LNS grāmatvede Ilze Roķe paskaidroja: salīdzinot ar decembrī apstiprināto 2017. gada budžetu, mainās ieņēmumu un izdevumu daļa. Lielākā izmaiņa ir tā, ka nāklāt pašvaldību piešķirtie līdzekļi, kā arī samazinās algu fonds, palielinās nekustamo īpašumu remontdarbu un aprīkojuma izmaksas. Ir precizēts arī faktiskais naudas atlikums uz šā gada 1. janvāri.

Dome nolēma **apstiprināt LNS 2017. gada budžeta grozījumus** ar ieņēmumu daļu 2 232 097 eiro, izdevumu daļu 2 314 321 eiro un plānoto atlikumu uz 01.01.2018. gadu 195 097 eiro. „Pret” – nobalsoja 2 LNS domes locekļi.

Tālāk sēdes gaitā dom-

nieki ar vienu balsi “pret” apstiprināja arī **LNS 2016. gada pārskatu** ar šādiem skaitļiem: ieņēmumi – 3 152 925 eiro; izdevumi – 2 771 294 eiro; ieņēmumu pārsvars pār izdevumiem – 381 631 eiro. Tas arī tika izdarīts

LNS viceprezidente Inese Immure sniedza pārskatu par LNS reģionālo **biedrību valžu organizētajiem pasākumiem 2016. gadā**, nodrošinot kultūras, izglītojošos un brīvā laika pavadīšanas pasākumus. Dome nolēma informāciju pieņemt zināšanai un **izteikt LNS reģionālo biedrību valdēm pateicību par veikto darbu**.

E. Vorslovs informēja, ka šogad pirmo reizi ir ieviesta elektroniskā biedru uzskaitē. Bet radās problēma, jo nevarēja noteikt precīzu biedru skaitu. Tikai neseno noskaidroja precīzo LNS biedru skaitu – 1701 biedrs uz 01.01.2017. ▲

Tava iespēja skaņu pasaulē

Šogad plānots izsniegt deviņu veidu tehniskos palīgīdzekļus:

- 1) 4623 dzirdes aparātus (*par 1000 aparātiem vairāk nekā pagājušajā gadā*);
- 2) 115 indukcijas spoles (*divas reizes vairāk nekā pagājušajā gadā*);
- 3) 192 modinātājus ar vibrozvanu ;
- 4) 12 komunikatorus;
- 5) 30 skaņas indikatorus ar gaismas signālu ;
- 5) 150 skaņas indikatorus ar mehānisko (vibrēšanas) signālu ;
- 6) 80 FM radiofrekvenču pārraides sistēmas;
- 7) 473 digitālās vizuālās saziņas ierīces;
- 8) 21 telefonu ar pastiprinātāju.

Kā veicies 1. ceturksnī?

SPC nodrošina **dzirdes aparātu** saņemšanu ne tikai Rīgā, bet arī 4 struktūrvienībās – Liepājā, Ventpilī, Rēzeknē un Daugavpilī. Kopā līdz marta beigām izsniegts 1361 dzirdes aparāts.

Uz 1. aprīli rindā uz dzirdes aparāta saņemšanu stāv 1433 cilvēki. Vislielākais pieprasījums pēc dzirdes aparātiem ir Latgalē. Rēzeknē un Daugavpilī jāgaida rindā apmēram 6 mēnešus, Liepājā – 5 mēnešus, Rīgā 3 līdz 4 mēnešus, bet Ventpilī tikai vienu mēnesi. Strādājošie un tie, kas mājās, dzirdes aparātu saņem mēneša laikā.

Šogad SPC izsniedz valsts apmaksātu Dānijas firmas "Oticon" firmas digitālos dzirdes aparātus (tiem, kam 4. un 5. pakāpes dzirdes traucējumi) un Vācijas firmas "Rexton" aparātus (tiem, kam 3. un 5. pakāpes dzirdes traucējumi). Mēs piedāvājam augstas kvalitātes daudzkanālu aizausis dzirdes aparātus, kas nodrošina labu skaņas izšķirtspēju. Šo dzirdes aparātu tirgus cena ir no 650 līdz 1200 eiro.

Indukcijas spole izsniegta 40 cilvēkiem, rindā 42. Turpinām izsniegt "Lenovo" firmas **planšetdatoru** (10 collas). To jau saņēma 112 klienti, un to tagad var saņemt 1 līdz 2 mēnešu laikā (uz 1. aprīli rindā 45). **Modinātāju ar vibrozvanu** saņēma 43 (rindā arī 43), **skaņas indikatoru ar gaismas signālu** – 10 (rindā 5) un ar **mehānisko signālu** – 60 (rindā 31).

SPC piedāvā 3 veida **indikatorus**

Lai atvieglotu vājdzirdīgu un nedzirdīgu cilvēku ikdienu un uzlabotu viņu dzīves kvalitāti, Latvija par budžeta līdzekļiem nodrošina viņus ar surdotehniskajiem palīgīdzekļiem – ierīcēm, kas atvieglo cilvēku ar dzirdes traucējumiem komunikāciju un orientēšanos skaņu pasaulē. Valsts apmaksātos surdotehniskos palīgīdzekļus izsniedz LNS kapitālsabiedrība – SIA „LNS Surdotehniskās palīdzības centrs” (SPC) (izņemot dzirdes aparātus bērniem līdz 18 gadu vecumam).

ar mehānisko signālu: 1) videoaukli jauniem vecākiem kas paredzēta zīdaiņa raudu uztveršanai un guļošu (slimu, vecu) cilvēku aprūpētājiem, lai sajustu viņu saucienu; 2) durvju zvana uztveršanai un 3) telefona zvana, taimera, dūmu detektora signālu saņemšanai.

Tāpat klientiem ir iespēja izvēlēties kādu no **gaismas indikatoriem:** 1) durvju zvana uztveršanai vai 2) bērnu raudu, telefona zvana, taimera, dūmu detektora signālu saņemšanai.

Saglabājusies interese par **FM radiofrekvenču pārraides sistēmu**, ko SPC sāka izsniegt pagājušajā gadā – uz to jau pieteikušies 30 cilvēki. Šobrīd tā netiek izsniegta, jo notiek tās iepirkuma procedūra. Plānojam to izsniegt šī gada otrā pusē.

Kā saņemt tehniskos palīgīdzekļus

Lai saņemtu valsts apmaksāto surdotehnisko palīgīdzekli, jāiesniedz:

1) **rakstisks iesniegums** (norāda vārdu, uzvārdu, personas kodu, dzīvesvietas adresi, tālruna numuru vai e-pasta adresi, nepieciešamo tehnisko palīgīdzekli);

2) ģimenes **ārsta atzinums** vai atbilstošas specialitātes ārstniecības personas atzinums tehniskā palīgīdzekļa saņemšanai.

Ārsta atzinumu nevajag iesniegt, ja Jūs Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijas (VDEĀK) invaliditātes lēmumā ir rakstīts "dzirdes invaliditāte" vai "dzirdes traucējumi". Tad vajag iesniegt VDEĀK lēmuma kopiju un invaliditātes apliecības kopiju.

3) **audiogrammu**, ja vēlaties saņemt **dzirdes aparātu vai komunikatoru**. Audiogrammas derīguma termiņš ir viens gads no tās izsniegšanas dienas.

Ja surdotehniskais palīgīdzeklis vajadzīgs bērnam vecumā līdz 18 gadiem vai personai, kura atzīta par rīcībnespējīgu, personas likumiskais pārstāvis iesniegumā uzraksta arī savus personas datus un pievieno pārstāvības tiesības apliecinošu dokumenta kopiju (piemēram, bērna dzimšanas apliecību).

Dokumentus var **iesniegt personiski** SIA „LNS Surdotehniskās palīdzības centrs” Rīgā, Elvīras ielā 19 vai kādā no

tās struktūrvienībām: **Ventspils**, Lielā Dzirnava iela 24; **Liepāja**, 1905. gada iela 35; **Rēzekne**, Raiņa iela 5a; **Daugavpils**, S. Mihoelsa iela 54.

Dokumentus var sūtīt arī pa pastu (*Latvijas Nedzirdīgo savienība, Elvīras iela 19, Rīga, LV 1083*) vai uz e-pastu (*lns@lns.lv*), bet tiem jābūt parakstītiem ar drošu elektronisko parakstu. Kopētus dokumentus nepieņem.

Tiesības saņemt surdotehniku steidzamības kārtā ir:

- 1) bērniem;
- 2) tiem, kas strādā vai mācās;
- 3) bērna vecākam, adoptētājam, audžuģimenes loceklim, aizbildnim vai citai personai, kura faktiski aprūpē bērnu līdz pusotra gada vecumam.

Tad vēl papildus jāpievieno:

- *ja mācāties* – izziņu no izglītības iestādes;
- *ja strādājat* – izziņu no darbvietas;
- *ja veicat individuālo darbu vai saimniecisko darbību* – norādiēt nodokļu maksātāja nodokļu maksātāja reģistrācijas numuru vai komersanta firmu un iesniegumā aplieciniet, ka nav VID administrēto nodokļu parādu;
- *ja aprūpējat bērnu līdz pusotra gada vecumam* – dokumenta kopiju, kas apliecina, ka jūs kopjat un audzināt bērnu līdz pusotra gada vecumam.

Vairāk informācijas Ministru kabineta 15.12.2009 noteikumos Nr.1472 „Kārtība, kādā Latvijas Neredzīgo biedrība un Latvijas Nedzirdīgo savienība sniedz sociālās rehabilitācijas pakalpojumus un nodrošina tehniskos palīgīdzekļus – tiftotehniku un surdotehniku” un Ministru kabineta 15.12.2009 noteikumos Nr.1474 „Tehnisko palīgīdzekļu noteikumi”, kas nosaka surdotehnikas piešķiršanas un saņemšanas kārtību.

Papildu informāciju var saņemt LNS savienības mājaslapas www.lns.lv sadaļā „Surdotehnika” vai zvanot uz tālruni 67611660, 29196805, sūtot īsziņu uz 29643789 vai rakstot uz e-pastu: spc@lns.lv, skype: *surdocentrs*. ▲

Kurzemes biedrību kopsapulces

Kuldīgā – nepieciešamas plašākas telpas

Kuldīgas reģionālajā biedrībā kopsapulce notika 25. martā. Atskaites periodā šajā biedrībā radās problēmas ar biedrības priekšsēdētāju un notika viņa maiņa. Kopš 2015. gada 31. oktobra priekšsēdētāja amatā ir Guntis Dāvids, viņa vietniece ir Raimonda Tabaka. Valdē vēl: Armands Hildebrants, Sandris Liepiņš, Žanete Škapare.

Kopsapulci atklāja biedrības priekšsēdētājs Guntis Dāvids un lūdza ievēlēt citu kopsapulces vadītāju. Par Kuldīgas RB kopsapulces vadītāju tika apstiprināts klātesošais LNS prezidents Edgars Vorslovs.

Apbalvojumi

LNS prezidents pasniedza Žanetei Škaparei balvu nominācijā „Gada brīvprātīgā 2016” un LNS valdes Atzinības rakstu par nozīmīgu ieguldījumu Kuldīgas RB darbības un attīstības nodrošināšanā. LNS prezidenta pateicības rakstu saņēma Raimonda Tabaka, Līga Immure un Sandris Līdeks.

Informācija no atskaites ziņojuma

Biedrība jau vairākus gadus veiksmīgi sadarbojas ar sava Kuldīgas novada pašvaldības aģentūru „Sociālais dienests” un novada Domi. Kopš 2015. gada sadarbība izveidojusies ar Kuldīgas novada Bērnu un jauniešu centru, kuru telpās notiek pašdarbnieku deju mēģinājumi.

Katru gadu biedrība iesniedz projekta pieteikumu biedrības darbības atbalstam Kuldīgas novada pašvaldībai un to arī sa-

ņem. Papildus gatavoti projekti atsevišķiem sporta un kultūras pasākumiem, kas arī katru gadu finansiāli atbalstīti. Piemēram, šogad no pašvaldības saņemti 1690 eiro.

Ziņojumā ietverts priekšlikums, ka reģionālajām biedrībām vajadzīgs savs projektu gatavotājs, jo vietējas nozīmes projektiem ir liela nozīme biedrības aktivitāšu atbalsta organizēšanā un tas ir darbietilpīgs process.

Ziņojumā arī secināts, ka biedrības telpas neatbilst patiesajam apmeklētāju noslogojumam, jo zāle ir tikai 24 kvadrātmetrus liela, bet biedru ir 80.

Debates, ierosinājumi

Vilhelmīne Vicinska biedrības un tulka darbu novērtēja kā ļoti labu. Viņa atkārtoti uzsvēra Kuldīgas RB aktuālo problēmu – biedrības telpas ir par šaurām apmeklētāju/klientu apkalpošanai, jo vienā darba telpā klientus pieņem divi darbinieki – zīmju valodas tulks un sociālais rehabilitētājs. Katram darbiniekam ir jābūt atsevišķā kabinetā, lai nodrošinātu klientu informācijas konfidencialitāti.

LNS viceprezidente Inese Immure informēja biedrus, ka arī Beļģijā nedzirdīgo savienībā ir mazas telpas, bet, apkalpojot klientus, tiek izmantota nolaižamā siena. Lielākas telpas nodrošināt ir dārgi. Tāpēc problēmu varētu risināt tāpat vai arī jāmeklē vēl citi risinājumi pēc ārzemju parauga.

Juris Ozoliņš izteicās, ka biedrībai nevajag pārāk lielas telpas, tomēr nepieciešama vismaz viena – novusam, galda spēlēm un otra – saietiem ikdienas pasākumos. Nav runa par lieliem pasākumiem kā, piemēram, kopsapulce, bet šobrīd pat mazākus grūti organizēt.

Žanete Škapare apstiprināja, ka vienā darba telpā strādāt diviem darbiniekiem

nav pareizi. Bieži rodas situācijas, kad vienā kopīgā darba telpā gan pie tulka, gan pie sociālā rehabilitētāja vienlaikus atrodas klienti un viņi ir neapmierināti ar šādu situāciju, kad nevar brīvi izrunāt savu problēmu.

E. Vorslovs atzina, ka šāda situācija nav normāla, bet, kā to risināt, – grūti atbildēt. Risinājums būtu blakusdzīvokļa iegāde. Ja tas nav iespējams, tad varbūt jāmeklē citas telpas, kas būtu piemērotas biedrības darbam.

Prezidents informēja biedrus, ka visās biedrībās biedru aktivitāte pārsvarā samazinās. Agrāk, lai biedri satiktos un aprunātos, bija jādodas uz biedrību, tagad daudzi vizuālai saziņai izmanto datoru un planšetes. Līdz ar to vairākās biedrībās ar plašākām telpām, tās vairs netiek atbilstoši noslogotas, bet izmaksas par to uzturēšanu ir ļoti lielas. Kā piemēru viņš minēja to, ka par Kuldīgas RB komunālajiem maksājumiem 2016. gadā LNS samaksāja 1780 eiro, turpretī citu biedrību telpas maksā pat 9000 eiro.

Priekšsēdētāja un valdes vēlēšanas

Biedrības priekšsēdētāja vēlēšanās sākotnēji startēja tikai viens kandidāts – Juris Rubāns. Tomēr par viņu no 51 klātesošā biedra nobalsoja tikai 9. Pret bija 42.

Atkal sekoja kandidātu izvirzīšana priekšsēdētāja amatam. Visi izvirzītie atteicās, izņemot **Raimondu Tabaku (attēlā vidū)**, kuru vienprātīgi ievēlēja. Valdē vēl ievēlēja **Žaneti Škapari, Sandri Liepiņu, Līgu Immuri un Vilhelmīni Vicinsku (attēlā no kreisās)**.

Par delegātiem uz LNS 19. kongresu ievēlēja V. Vicinsku, Ž. Škapari un R. Tabaku. Par Kuldīgas RB pārstāvi nākamajā LNS domē ievēlēja V. Vicinsku.

Atlika pēdējais jautājums: ko izvirzīt par nākamo LNS prezidenta kandidātu. Tika izvirzīts Guntars Jurševskis, bet viņš savu kandidatūru atsauc. Citu kandidatūru nebija, un sapulce tika slēgta. ▲

Ventspilī – nomainās vadība

25. martā notika Ventspils RB kopsapulce. To vadīja biedrības līdzšinējā priekšsēdētāja Raisa Civkunova.

No atskaites ziņojuma: Ir 42 biedri. No tiem strādā 15. Katru otrdienu notiek laikrakstu un žurnālu apskats, ceturtdienās – informatīvo pakalpojumu sniegšana, pārrunas par nedzirdīgo dzīvi, juridiska informācija, lekcijas.

Katru gadu RB bez maksas saņem avīzi „Ventas Balss”. Ventspils pašvaldība piešķir bezmaksas peldbaseina apmek-

lēšanu, kā arī dod iespēju aizbraukt uz Nedzirdīgo dienas pasākumu Rīgā un ikgadējo pašdarbības festivālu. Problēma – maz jauniešu, biedrības sastāvs noveco.

Darba vērtējums

Biedrības darba oficiālais vērtējums bija šāds: 18 balsoja par “labi”, 9 – atturējās. Biedri izteica neapmierinātību ar biedrības vadības darba stilu.

Oļegs Civkunovs pastāstīja, ka 2 bied-

riem vajadzīgs transports, jo dzīvo nomaļā vietā un viņš izpalīdz ar savu transportu.

R. Civkunovas priekšlikums LNS statūtiem: biedrība var pastāvēt, ja ir vismaz 30 biedri, kopsapulci rīkot reizi 4 gados.

LNS reģionālo biedrību valdes sēžu apskats

LNS Kuldīgas biedrības (RB) valdes sēdē 8. martā apsprieda un apstiprināja biedrības pasākumu plānu maija mēnesim. Piemēram, 2. maijā tiks organizēta foto izstāde "No Ziemassvētkiem līdz Lieldienām", 4. – 7. maijā ekskursija uz Poliju, 20. maijā plānotas basketbola sacensības. Valde apstiprināja arī biedrības kopsapulces, kas notika 25. martā, darba kārtību. Valde arī uzņēma LNS vienu jaunu biedru – Juri Rubānu. Apsveicam!

LNS Rēzeknes RB valdes sēdē 8. martā apsprieda, kā labāk organizēt Lieldienu pasākumu, lai piesaistītu vairāk apmeklētājus. Tika nolemts to organizēt vienā dienā ar jauniešu pasākumu "Pavasara boulingš". Valde uzņēma LNS divus jaunus biedrus: Jevgēniju Kurāsovu un Juri Lauski. Apsveicam!

Valde pieņēma zināšanai informāciju par piešķirto dotāciju biedrības darbībai 2017.gadā. Rēzeknes pilsētas domes pārvalde "Sociālais dienests" ir piešķīris 900, Rēzeknes novada dome 500 eiro, bet Preiļu novada dome 300 eiro. Savukārt Rēzeknes pilsētas sporta pārvalde Rēzeknes biedrības sporta komandai "Latgale" piešķīrusi 1300 eiro.

LNS Valmieras RB valdes sēdē 21. martā apstiprināja savas biedrības 40.konferences delegātu sarakstu, valdes pārskata ziņojumu par veikto darbu laika posmā no 2015. līdz 2017.gadam un kon-

ferences darba kārtību. Tāpat valdes sēdē tika apspriesta LNS darbības stratēģija 2017. – 2019.gadam. Valde uzskata, ka ir jādome par nedzirdīgo aprūpētāju sagatavošanu, jo Valmierā pašlaik ir 6 gados veci biedri, kas dzīvo vieni paši, un perspektīvā viņiem būs nepieciešams aprūpētājs. Tāpat nepieciešami atbalsta pakalpojumi nedzirdīgām personām ar garīga rakstura traucējumiem.

Vēl valde uzņēma par biedru LNS Taiģu Puķjāni. Apsveicam!

Valdes locekļi arī pārrunāja biedrības telpu stāvokli. Ir sabojājusies apkures sistēma, jo gadiem tai nebija veikta apkope. Arī ēkas ārdurvis nav labā kārtībā. Tika nolemts lūgt santehniķim sastādīt tāmi apkures sistēmas apkopei un remontam, un lūgt LNS šos izdevumus iekļaut 2017. gada budžetā.

LNS Liepājas RB valde jaunā sastāvā 26. marta sēdē sadalīja pienākumus. Ilze Jaunzeme būs valdes priekšsēdētāja vietniece, Ainārs Ostvalds – protokolētājs un Aldis Ādamsons būs atbildīgais par lielo pasākumu organizēšanu. Vēl valde apsprieda un apstiprināja biedrības pasākuma plānu maija mēnesim. Plānots, tāpat kā pagājušajā gadā, piedalīties Liepājas pilsētas domes organizētajās orientēšanās spēlēs komandām „Liepājas pēdas Latvijā”, kas notiks 4. maijā. Šis pasākums Liepājā notiks jau sesto reizi, un to vadīs populārais TV šovu vadītājs Renārs Zel-

Īpašais sveiciens

*Vai tavs mūžs kam lieti der –
To jau neteic ilgie gadi.
Vien tas brītiņš dārgi sver,
Ko ar labiem darbiem radi.*

LNS valde sirsnīgi sveic LNS

Goda biedres:

LUBOVU MAKUŽU – 85. dzīves gadskārtā;

VISSIJU GORŪZU – 75. dzīves gadskārtā.

Paldies par ieguldījumu LNS attīstībā. Lai jums vēl daudzi jauki dzīves gadi!

tiņš.

Garo maija brīvdienu dēļ **Rēzeknes RB valde 27. marta sēdē** pieņēma lēmumu mainīt biedrības konferences datumu. Tā notiks 30.aprīlī.

Arī **LNS Pļaviņu RB (30. martā) un LNS Daugavpils RB valde (31. martā)** savā sēdē lēma par savas biedrības konferences datuma izmaiņām – tā notiks 29. aprīlī. Vēl valdes apstiprināja konferences darba kārtību un valdes atskaites ziņojumu. Daugavpils RB valde vēl nolēma ieteikt konferencei piešķirt vienam biedram LNS Daugavpils RB Goda biedra nosaukumu.

LNS Rīgas RB valdes sēdē 7. aprīlī pieņēma lēmumu mainīt biedrības konferences datumu. Tā notiks 27. maijā. ▲

Inese Immure

Sākumu lasiet iepriekšējā lpp.

Kandidē trīs, ievēl Ievu

Biedrības priekšsēdētāja amatam uz vēlēšanām sanākušie izvirzīja trīs kandidātus. Aizklātās balsošanas rezultāts: R. Civkunovai 7 balsis, A. Piļipenko – 0, I. Geigei – Preisai – 18.

Tātad jaunā Ventspils RB priekšsēdētāja ir Ieva Geige – Preiss (*attēlā 1. pa labi*). Valdē bez viņas strādās Laura Igare, Ina Rutkovska, Jeļena Uljanova, Indulis Pāže (*attēlā no labās*).

Uz LNS kongresu dosies

Uz LNS kongresu par delegātiem ievēlēja I. Geigi – Preiss un L. Igari. LNS domē Ventspils biedrību pārstāvēs I. Geige – Preiss. LNS prezidenta amata kandidātu ventpilnieki neizvirzīja.

Kopsapulces dalībnieki nolēma uz LNS Goda biedra nosaukuma piešķiršanu izvirzīt I. Pāži, J. Uljanovu, O. Civkunovu. ▲

Liepājā – izvirza trīs LNS prezidenta kandidātus

26. martā Liepājas RB kopsapulcē priekšsēdētāja Gundega Paņko sniedza atskaites ziņojumu par paveikto darbu divos gados. Atgādinājumam: Liepājas RB valdē kopā ar viņu vēl strādāja Ilze Jaunzeme, Raitis Pūce, Gunta Vazdiķe, Aldis Ādamsons, Ieva Beitika, Ilze Jerika.

Dati no ziņojuma

2015. gadā biedrībā bija 93 biedri, bet šobrīd uzskaitē ir 95 biedri. 57 biedri dzīvo Liepājā; rajonos un citās pilsētās – 26, bet 9 aizbraukuši uz ārzemēm. Rīgas Raiņa 8. maiņu vakarskolā vidējo izglītību iegūst Sandis Vazdiķis, Gatis Dirnēns.

Diāna Greneviča mācās RTU. Ilze Jaunzeme mācās par sociālo darbinieku. Liepājas Universitātes 3. kursā.

Liepājas RB ir piedalījusies pilsētas domes rīkotajos NVO konkursos. 2015. gadā ieguva atbalstu 1060 eiro apjomā, bet 2016. gadā – 700 eiro.

Sapulces dalībnieki RB veikumu vērtēja pozitīvi, jo ar savas biedrības darbu apmierināti, ierosinājumu par kādām būtiskām izmaiņām nebija.

Uz biedrības priekšsēdētāja amatu kandidēja 2 biedri – Gundega Paņko un Ilze Jaunzeme. Aizklātā balsošanā ar balsu vairākumu (29 :18) tika ievēlēta līdzšinējā RB vadītāja **Gundega Paņko** (*attēlā 4. no labās*). Viņa arī pārstāvēs savu biedrību LNS Domē.

Liepājas RB valdē bez tam turpmāk darbosies: **Ainārs Ostvalds, Gunta Vazdiķe, Laima Karlštrēma, Ilze Jaunzeme, Ieva Beitika un Aldis Ādamsons** (*attēlā no kreisās*).

Par LNS prezidenta kandidātiem kopsapulces dalībnieki izvirzīja Edgaru Vorslovu, Inesi Immuri un Ivaru Kalniņu. ▲

Zigmārs Ungurs
Foto: Juris Grundulis

2016. gada labākā LNS biedrība Briselē

Kuldīgas RB biedru grupa septiņu cilvēku sastāvā 27. – 28. martā devās braucienā uz Beļģiju. Brauciena mērķis – vizīte pie Eiroparlamenta deputāta Krišjāņa Kariņa, lai iepazītu deputāta darbu Eiropas Parlamentā Briselē.

Kuldīdznieki brauca integratīvā grupā kopā ar citiem vizītē ielūgtiem 25 dalībniekiem no dažādām Latvijas pilsētām. Kuldīdzniekus braucienam ieteica LNS vadība par nopelnīto titulu „Gada reģionālā biedrība 2016”.

Patīkami pārsteigumi, jauki skati

Ieradāties sešos no rīta Rīgas lidostā, kur mūs sagaidīja brauciena koordinators Krišjānis Bušs un pārējie brauciena dalībnieki. Sekoja gājiens cauri lidostas kontrolei, iekāpšana un lidojums.

Ierodoties Briselē, patīkami pārsteidza fantastiskā āra temperatūra + 21 grāds. Pierēģistrējāties viesnīcā *La Dome* un devāties apskatīt Briseles sirdi – „Grote Markt” jeb Lielo laukumu, kur apskatāma brīnišķīga arhitektūra, Pilsētas rātsnams, Karaliskais muzejs, dažādas kafējnīcas un restorāni. Apkārt ziedi, ziedi – hiacintes, narcises, tulpes u.c.

Iepazīšanās ar pliko puisīti

Tradicionāli arī mūs vispirms aizveda uz populārāko tūristu apskates objektu „Manneken Pis” – maziņo Čurājošo puisēnu. Tā ir neliela strūklaka, kas ir veidota kā maziņš plīks puisītis, kurš čurā. Todien gan puisēns bija ietīnies studenta mantijā.

Šajā vietā skulptūra novietota 1619. gadā, zobgalīgā veidā attēlojot cilvēku nepieciešamību pēc svaiga dzeramā ūdens. Nedaudz vēlāk tai izveidoja akmens nišu, lai izskatītos svinīgāk. Bijuši vairāki mēģinājumi to nozagt. Tas arī izdevās kādam cietumniekam, bet

tā viņam drīz vienasasitās.

1818. gadā tika izgatavota skulptūras kopija, kas savā goda vietā stāv joprojām. Ļoti sena ir tradīcija, ka puisēnu bieži ietērpj kādā dāvinātā tērpā, piemēram, 2006. gada Pasaules hokeja čempionātā kādudien viņš demonstrēja Latvijas hokeja izlases formas kreklus. Vispār viņam muzejā glabājas vairāk nekā 400 da-

žādu kostīmu.

Vispirms saldējums, tad parlaments un vecpilsēta

Otra lieta, kas noteikti jāizdara, ierodoties Beļģijā, ir jānogaršo beļģu vafeles. Tās baudāmas ar dažādām piedevām – gan augļiem, karameli, šokolādi, putukrējumu utt. Kad vafeles bija nobaudītas un izsalkums remdēts, devāties tālāk pilsētas apskatē. Aizgājām līdz Karaliskajai pilij, pils parkam un tālāk līdz Eiropas Parlamentam.

Mūs izvadāja pa Parlamenta ēku, apskatījām Plenārsēžu zāli un noklausījāmies nelielu lekciju par Eiropas Parlamentu. Uzzinājām, kā un ko dara deputāti, kā izkārtotas vietas Plenārsēžu zālē, kāda ir balsošanas kārtība u.c.

Pēc tam bija brīvais laiks. Mēs, kuldīdznieki, nolēmām, ka jāizmanto katra minūte, lai apskatītu visu, ko vien var. Apguvām vecpilsētu.

Pēc tam visi tikāmies Lielajā laukumā, lai vakariņotu ar Krišjāni Kariņu. Viņš ieteica nobaudīt Briselē iecienītās mīdijas. Brīvā gaisotnē ikvienam bija iespēja saņemt atbildi uz kādu savu jautājumu, un to daudzi arī izmantoja. Kopā ar deputātu nofotografējāmies un pateicāmies viņam par iespēju būt Briselē.

Pilnīgi cita pilsētas ainava vakarā

Pēc vakariņām vēl devāties naksnīgā pastaigā. Bezpajumtnieki – sievietes, vīrieši un bērni, savilkuši kartona kastes, matračus un segas pie veikalu iejas durvīm, sagatavoja gulvietas un jau laidās miegā, bet turpat netālu sāk lidot naktstauriņi – „sarkano lukturu” ielas

meitenes. Bet mēs pavisam saguruši dodamies atpakaļ uz viesnīcu, lai atpūstos un izgulētos.

Nākamajā rītā atkal sekoja pastaiga Briseles ielās. Apmeklējām Karalisko muzeju, kur redzama „Čurājošā puisīša” apģērbu kolekcija – tajā arī latviešu tautastērps. Apskatījām dažādas baznīcas, katedrāles. Īpaši patika Dievmātes baznīca (Notre-dame du Sablon) ar skaistām vitrāžām un grezno kanceli. Atradām arī pilsētas mūra paliekas.

Laika trūkuma dēļ bija jāatsakās no plānotā miniaturpaka „Mazā Eiropa” un skulpturālā veidojuma *Atomiums* apskates. Vēl tikai pēdējie pirkumi suvenīru veikaliņos, beļģu saldumu iegāde un tad – atpakaļ uz viesnīcu pēc somām un ceļš atpakaļ uz mājām.

Ko par šo notikumu saka grupas dalībnieki

Guntars Jurševskis: *Spilgtā atmiņā paliks kontrasts starp Briseli dienā un Briseli vēlā vakarā. Dienā ielās valda rosība, tūristi skata pilsētu, kurā viss šķiet skaists, tīrs un saulains. Bet vakara stundās gaišās ielas satumst un pārvēršas – bezpajumtnieki tur ar visu savu mantību pat veselām ģimenēm dzīvo tieši uz ielas. Drūmi!*

Armands Hildebrants: *Esmu priecīgs, ka mans sapnis aizbraukt uz Briseli piepildījies. Patika ekskursijas pa vecpilsētu, kaut arī bija ļoti karsts. Nogaršoju beļģu slavenās vafeles.*

Sandris Liepiņš: *Eiropas Parlamenta ēka ļoti iespaidīga, arī Plenārsēžu zāle. Vērtīgi bija uzzināt daudz jauna par Eiroparlamenta darbu. Patika ekskursijas, vecpilsēta, senā mūra paliekas.*

Raimonda Tabaka: *Man kopumā brauciens patika, bet mūsu pavadoņi ekskursijas laikā pa vecpilsētu nespēja gandrīz neko pastāstīt. Vairāk palāvāmies paši uz sevi – ar karti rokās paši meklējām interesantus objektus, apmeklējām muzejus. Parlamentā mums darbiniece gan daudz ko pastāstīja par deputātu darbu.*

Janīna Birģele: *Esmu pateicīga par iespēju apmeklēt Briseli un Eiropas Parlamentu. Man tas bija milzīgs pagodinājums. Esmu priecīga un vēl tagad atceros skaistās vecpilsētas ēkas.*

Juris Ozoliņš: *brauciens jauks, tikai žēl, ka visu, kas programmā bija paredzēts, neizdevās apskatīt. Mūsu pavadoņi – jauns puisis maz ko zināja par savas pilsētas vēsturi. ▲*

Žanete Škapare
Foto: no Kuldīgas RB arhīva

Sākumu lasiet 1. lpp. **Mūsu Sandra Latvijas labāko vidū**

Kad un kāpēc tu izlēmi, ka gribi strādāt par sociālo darbinieci?

Pirms tam es strādāju vairāk kā 12 gadu Valsts ieņēmumu dienestā par galveno nodokļu inspektori. Kolektīvs bija ļoti labs, bet darbā man iestājās rutīna, monotons darbs.

Tai laikā pasliktinājās veselība, vairs nevarēju ilgstoši nosēdēt 8 stundas uz vietas. Pēc smagas muguras operācijas man radās pārdomas, ka vajadzētu kaut ko dzīvēt, tas ir, tieši darbā mainīt.

Par sociālo darbinieci sāku strādāt 2013. gada rudenī, kad LNS Rehabilitācijas centrs uzaicināja mani iesaistīties darbā pakalpojumu kompleksā nedzirdīgām personām. Tai laikā Rīgas Stradiņa universitātē apguvu sociālā darba zinības.

Klienti katru dienu nāk pie tevis ar savām problēmām, tā ir liela emocionālā slodze...

Tā tas ir, jo vajadzības klientiem ir daudzas un dažādas. Ir dienas, kad pēc visa padarītā pārņem liels nogurums, bet otrā dienā no rīta atkal ir jauns darba spars. Tas atkarīgs no tā, kāda bija situācija, kā to spēju atrisināt.

No rīta parasti nemaz nezinu, kā pāies darbdiena,

jo bieži ir neparedzēti gadījumi. Piemēram, zvans no citiem sociālajiem dienestiem vai iestādēm jeb klients negaidīti atbrauc no tāliem laukiem. Arī Rīgā klienti nāk pie sociālā darbinieka un sociālā rehabilitētāja ar visādām vajadzībām, meklē palīdzību un risinājumu.

Katram cilvēkam ir savs jautājums, un atbildes, ko sniedzu, arī katram savas, atšķirīgas. Lai tiktu līdz pozitīvam rezultātam, tas reizēm prasa daudz laika, zināšanu, pacietības gan man, gan klientam.

Ar kādām problēmām cilvēki nāk pie tevis pēc palīdzības?

Piemēram, tādas daudreiz rodas sociālo pabalstu un sociālo pakalpojumu saņemšanā. Katrā pašvaldībā sociālie atbalsti un noteikumi ir atšķirīgi. Pēc palīdzības nāk ar daudz un dažādām problēmām, katram tas ir individuāli un situācija jāizvērtē katram atšķirīgi.

Ģimenes problēmu risināšana, piemēram bērnu audzināšanā, problēmas skolā, nesaņemšana ģimenē, domstarpības ar radiem utt. Klienti nāk mājokļa, dzīvesvietas, nakts patversmes un īres problēmu risināšanā. Raks-

tām iesniegumu, lai iestātos dzīvokļa rindā.

Daudziem vajadzīgi notāra pakalpojumi, piemēram, par mantojumu, dāvinājumu, šķiršanas, pirkšanas un pārdošanas jautājumos.

Ja atnāk jaunieši un nezina, ko pēc pamatskolas tālāk darīt, kopā ar klientu meklējam un apspriežam, kur varētu mācīties, kādu profesiju viņš vēlētu apgūt. Sadarbojos ar arodskolām, SIVA un citām izglītības iestādēm.

Tiek risināti arī darba meklēšanas jautājumi vai saziņa ar darba devējiem, gadās, ka klientam jāpalīdz uzrakstīt paskaidrojumu. Vai arī darbā ir nesaskaņas ar kolēģi, klients vēlas uzrakstīt savas problēmas darba devējam, lai atrisinātu situāciju.

Ar klientu rakstām iesniegumu policijai vai atbildi tiesai. Tiek risinātas problēmas māmiņām uzturlīdzekļu piedziņā par labu bērnam.

Vai izdodas atrisināt šīs problēmas?

Pārsvarā izdodas. Manos spēkos nav atrisināt problēmu, ja klients pats neiet ar zīmju valodas tulku risināt savu problēmu vai ja klients izdara pavisam ko citu, nekā es viņam ieteicu.

Ko tu dari ārpus darba laika?

Es mu mājās, kopā ar ģimeni, draugiem un

tuvākajiem radniekiem. Protams, arī mājās ir jāp dara visādi darbi.

Kā pavadi savu brīvo laiku? Kā relaksēies?

Brīvā laika man ir maz. Dažreiz brīvdienās man jānāk pastrādāt pie dokumentiem, jo pa dienu apkalpoju klientus un papīra darbiem nav laika. Brīvajā laikā izbraucu ārpus Rīgas vai pat Latvijas. Mana relaksācija ir peldēties baseinā, iet pirtī, uz masāžu. Lasīt izglītojošu labu grāmatu vai žurnālu un panaškēties ar kaut ko garšīgu. Vēl man patīk būt labā kompānijā ar draugiem, radiem vai kolēģiem.

Vai tev ir kādi hobiji? Pastāsti par tiem.

Kādreiz mans hobijs bija rokdarbi, apģērbu šūšana, tagad vairs ne. Šobrīd mani interesē ceļojumi, kulinārija, citu valstu kultūra un tradīcijas. ▲

Paldies par interviju un lai veicas darbā!

Zigmārs Ungurs
Foto: No LM mājaslapas un LNS RC arhīva

S a v u darbinieci uzteic **BRI-GITA LAZDA**, LNS Rehabilitācijas centra Sociālās rehabilitācijas nodaļas vadītāja:

Tas ir ļoti svarīgi – būt par iedvesmotāju...

“Sandra Gutānes darbs saistīts ar nedzirdīgajiem cilvēkiem visā Latvijā. Viņa ar savu profesionālismu un neatlaidību, ar labestību, sirds dāsnumu, nežēlojot pat savu brīvo laiku, cenšas pāriet pretī katram klientam, izprast viņa problēmas un emocionālo stāvokli. Viņas darbs ir palīdzēt jauniešiem, jaunām ģimenēm, ģimenēm ar bērniem, veciem cilvēkiem un citiem nedzirdīgajiem, kas nonākuši grūtībās. Un tas viņai izdodas.

Strādājot par sociālo darbinieci, Sandra izveidojusi labu sadarbību ar vairākām Latvijas pašvaldībām, kuru novados dzīvo nedzirdīgi cilvēki, kā arī ar citām institūcijām. Mērķis – uzlabot pašvaldību un valsts institūciju darbu un izpratni, lai labāk palīdzētu nedzirdīgajiem klientiem.

Sandra pārlicina jauniešus izvēlēties sev tikamo profesiju un iet mācīties. Viņa konsultē un iedrošina klientus, palīdz risināt mājokļa jautājumus, pārvarēt dažādas iedomātas vai reālas barjeras, cenšas klientos attīstīt prasmi risināt pašiem savas problēmas.

Tas ir ļoti svarīgi – būt par iedvesmotāju, jo nedzirdīgie bieži jūtas sabiedrībā atstumti, ir nedroši un netic savām spējām un varēšanai. Sandra ir tas cilvēks, kas iedrošina un motivē rīkoties. Bieži vien viņa spēlē starpnieka lomu starp dzirdīgo un nedzirdīgo pasauli.” ▲

Ar skatu perspektīvā

Pagājuši jau vairāki gadi, kopš SIA "LNS Nekustamie īpašumi" (NĪ) vada Varis Straziņš. Kā viņš pats raksturotu šo laiku, un kādā situācijā ir daudzie LNS nekustamie īpašumi šobrīd? Kuri ir perspektīvākie un kuri ne tik perspektīvi īpašumi? Par to – saruna ar V. Straziņņu.

Paraksturojiet kopumā, kā mainījies situācija ar LNS nekustamajiem īpašumiem (zemi un ēkām) kopš tā laika, kad sākat vadīt SIA "LNS Nekustamie īpašumi"?

Sāku strādāt 2014. gada oktobrī. Kopš tā laika, es domāju, situācija ir pamatīgi mainījusies. Diemžēl uz sliktu pusi. Jo mūsu SIA ieņēmumi balstās uz mūsu nomnieku saimniecisko aktivitāti, maksātspēju. Ja mūsu nomnieks ir uzņēmums un tam neveicas, tad arī ar nomas vai īres maksu kā ir, tā ir.

Ja viņiem business vai saimnieciskā darbība iet, tad arī mēs varam no viņiem vairāk prasīt un pelnīt. Diemžēl aizvadītos gados bija periods, kad apsīka ES fondu finansējums. Daži mūsu nomnieki, īrnieki atsacījās no telpām. Līdz ar to samazinājās arī mūsu ieņēmumi.

Kopš 2014. gada 3 lieli nomnieki atsacījušies no telpām Rīgā bijušajā MRU. Privātpersonas – tās palika, tām mazas telpas, spēja samaksāt. Tāpēc orientējamies uz tādām īrniekiem, mazo telpu izīrēšanu. Šogad atkal sāksies aktīvs ES projektu periods. Tāpēc ceru uz ekonomisko

aktivitāšu pieaugumu, un līdz ar to būs nepieciešamas telpas uzņēmējdarbības nodrošināšanā. Uzreiz komersanti jau nesāks īrēt telpas un maksāt normālas cenas. Viņi vispirms nodrošinās savas subjektīvās vajadzības un tad domās par ražošanas paplašināšanu.

Vai Rīgas bijušajā MRU 2. stāvā pabeidzāt remontu?

Nesanāca visu līdz galam izdarīt ierobežotā finansējuma un citu faktoru dēļ. Bet, manuprāt, perspektīva šīm telpām ir ļoti laba, neskatoties uz neapmierinošo tehnisko stāvokli. Tas nozīmē – lai pabeigtu remontu, nepieciešams regulārs finansu ieņēmuma avots. Bet šajā gadījumā izbeidzās finansējums un viss apstājās (*attēlā*).

Kuri LNS īpašumi rada lielākos zaudējumus?

Daugavpils daudzdzīvokļu māja – tur bija lielākie zaudējumi. Vairāk nekā puse mājas stāvēja tukša, tehniskais stāvoklis ļoti slikts, iedzīvotāju īres maksāšanas disciplīna bija briesmīga. Tas viss kopā noveda pie pašreizējā stāvokļa – tagad māja ir tukša, visi īrnieki izvākušies.

LNS dome nolēma šo māju pārdot. Bet viens ir pieņemt lēmumu, pavisam kas cits – reāli izdarīt. Ir parādījušies pircēji, apskatās un piedāvā niecīgu summu, kā saka, grib nopirkt par sviestmaizi. Mēs nevaram tam piekrist. Tāpēc māja stāv tukša, bet ir jāalgo sētnieks, kurš regulāri pieskata māju. Zemes nodok-

lis jāmaksā neatkarīgi no tā, vai māja apdzīvota vai stāv tukša. Tas viss rada kādus izdevumus, nelielus, bet tomēr zaudējumus. Turklāt jāmaksā arī par remontiem pēc zagļu darbošanās. Viņi jau 3 – 4 reizes viesojušies šajā mājā.

No citiem īpašumiem lielākos zaudējumus rada **Rītausma**, pareizāk sakot, lielā zāle un abi foajē. Ja tās tiek izīrētas, tad tikai uz vienu pasākumu – pāris stundām. Bet lielāko daļu šīs telpas stāv tukšas un nekādus ienākumus nedod. Kultūras dzīve ne tikai mums bet arī visā valstī nekad nav pelnošākā nozare, tā lielākoties ir tērētāja. Bet ne vienmēr, jo ir pasākumi, kuri nes labu peļņu, ja attiecīgi noorganizēti! Piemēram, Rītausmā notika Baltijas nedzirdīgo jauniešu festivāls, tur dalības maksa bija 15

telpu kosmētiskajā remontā.

Jāsakārto visas palīgtelpas atbilstoši mūsdienu higiēnas un komforta prasībām. Piemēram, lielajā zālē griesti jāsamontē, jānokrāso. Tikai tad var domāt par maksātspējīgu klientu piesaisti. Tāpēc jau vairāki iespējamie klienti, kas meklēja lielu zāli savu pasākumu organizēšanai, atteicās no mūsu telpām. Mūsu prasītā nomas cena nav augsta, salīdzinot ar citiem, piemēram, Ziemeļblāzmas kultūras pili, Imantas kultūras namu vai Mazo ģildi Vecrīgā.

Cilvēks no malas nevar iedomāties, kādas ir prasības sabiedriskai ēkai – jāievēro visas ugunsdrošības, sanitārās un citas prasības.

Skumji, bet vismazāko maksu saņemam par Rīgas Domes finansētā dienas centra **Rītausma** izmantotajām telpām. Kaut gan vairākas reizes esmu uzstājies, ka caur projektiem finansēto telpu noma ir jānosaka atbilstoši vidējam tirgus līmenim. Nevis pēc kaut kāda subjektīva vērtējuma. Neredzu perspektīvu **Rītausmas** lielajai zālei un foajē, kuras mūsu vajadzībām izmanto labi ja pāris reizes gadā.

Kuras telpas visvairāk pelna tagad, un kuras ir visperspektīvākās – vairētu pelnīt nākotnē?

Visperspektīvākie īpašumi manā skatījumā ir tie, kuri atrodas labā vietā, pilsētas centrā ar labu piebraukšanas iespēju.

Pašlaik visizdevīgākā ir bijušā **Rīgas skolas internāta ēka Čaka ielā 42**, kuru nomā SIA "Rīgas namu pārvaldnieks". Viņi paši ir nekustamo īpašumu apsaimniekotāji un mūs saprot. Ar šīs ēkas iznomāšanu viss ir kārtībā, līgums noslēgts līdz 2021. gadam. Nomnieks investējis pamatīgus līdzekļus šo telpu sakārtošanā, uzturēšanā un modernizācijā. Atmiņā nāk viena mūsu iepriekšējās

Sākumu lasiet iepriekšējā lpp.

Domes locekļa ierosinājums atteikties no šīs ēkas un atdot Rīgas Domei!

Tālāk varētu ierindot LNS ēku kompleksu Rīgā, Elvīras ielā 19. Vislabākais stāvoklis ir ar LNS administratīvo II korpusu. Visas telpas aizņemtas, nomnieki regulāri un kārtīgi pilda līguma saistības. Otrā ēka, Elvīras ielā 19 – bijušās Rīgas MRU ražošanas telpas un garāžu komplekss. Tajos vēl daudz darāmā, lai savestu kārtībā un piesaistītu nomniekus uz tukšajām telpām.

Dzīvojamā māja Ventspīlī, Lielā Dzirnavu ielā 24 – arī tai ir perspektīva, nevarētu sūdzēties par īrniekiem un nomniekiem.

Ceru, ka labi nomnieki būs arī **Daugavpils ēkai Mihoelša ielā 54** (*attēlā pa kreisi*), tur gan vēl nav pabeigti visi iesāktie remontdarbi.

Vēl labi nomnieki ir **Valmieras kluba II stāvā** – Valmieras pilsētas 1. Doktorāts.

Perspektīva man šķiet ēka **Rēzeknē J. Raiņa ielā 5a.** Ir daži labi nomnieki, bet pagaidām tur daudzas brīvās telpas ir briesmīgā stāvoklī. Nevaru iedomāties, kā bijušais nomnieks varēja novest telpas tik katastrofālā stāvoklī. Ir nākuši skatīties vairāki nomātgribētāji, bet, kad ierauga, kādā stāvoklī ir telpas, pazūd. Ar tādām telpām, manuprāt, bezcerīgi piesaistīt nomniekus.

Mums labs nomnieks nozīmē, kas pilda noslēgtā nomas līguma prasības, regulāri norēķinās, rūpējas par telpām un ēku kopumā, kā arī netraucē citu telpu lietotā-

jiem. Ar to pilnīgi pietiek!

Valdes sēdē šogad 22. martā valdes locekļi nobalsoja pret Pļaviņu ēkas Pļaviņu novadā, Aiviekstes pagastā, Kriškalnos, 1.maija ielā 7 pārdošanu. Jūs vienīgais balsojāt par pārdošanu. Kādi apsvērumi jūs mudināja šādi balsot?

Uz ēku es skatos perspektīvā. Tur ir 8 dzīvokļi (*attēlā pa labi*), visi kārtīgi maksā īri, lai gan daži uzskata, ka īres maksa ir par augstu. Bet prom uz lētāku negrib iet! Pašlaik ēka kopumā zaudējumus nerada. Bet arī peļņu nedod, faktiski ir pa nullēm. Ēka ir bez sadzīves ērtībām, diezgan sliktā tehniskā stāvoklī. Pagājušajā gadā sakārtojām ūdensvadu sistēmu, ieguldījām 3600 eiro. Bet vēl daudz ko vajag remontēt, pat ēkas durvis nevar ziemā aiztaisīt, stāv visu laiku vajā.

Pļaviņas ir ekonomiski panīcis reģions, cilvēkiem ir zema pirktspēja. Tāpēc es balsoju par ēkas pārdošanu vai atļauju privatizēt dzīvokļus. Protams, Pļaviņu reģionālās biedrības telpas saglabātu LNS īpašumā.

Mūsu SIA ir kā starp diviem dzirnakmeņiem: no vienas puses telpu īpašnieks LNS, no otras puses – īrnieki vai nomnieki, bet mēs esam pa vidu. Katram ir savas subjektīvās intereses. Vienam pēc iespējas vairāk saņemt no īpašuma, otriem pēc iespējas mazāk maksāt! Mums vajadzētu telpas sakārtot un izremontēt, tad varētu piedāvāt nomniekiem par tirgus cenu. Pagaidām diemžēl sakarā ar

telpu sliktu stāvokli to nevaram.

Šogad no LNS budžeta nekādu naudu jauniem, pagājušajā gadā neiesāktiem remontdarbiem nesaņemsim. Tāpēc neko daudz nevaram plānot. Gandrīz visos LNS nekustamos īpašumos kaut ko vajag sakārtot, pielabot. Pat jaunajās rehabilitācijas centra ēkās Rīgā un Liepājā.

Mūsu SIA gadā apmēram 80 000 eiro iekasētās nomas vai īres naudas pārskaita LNS. Kad vajag kādu lielāku remontu, jālūdz, lai LNS budžetā paredz tam līdzekļus. Pelnīt varam tikai ar apsaimniekošanu. Remontdarbiem paredzētais uzkrājums tikai sāk veidoties, un, tā kā vajadzības ir stipri lielākas, tad visam nepietiek. Ar komunālajiem maksājumiem un NĪN nepelnām – esam tikai starpnieki.

Bēdīga situācija ir ar elektrības sistēmu bijušos Rīgas un Rēzeknes MRU. Katrs nomnieks varēja pieslēgties pats, kur vien ienāk prātā, un tērēt elektrību. Problēma radās, kad vajadzēja maksāt par patērēto elektroenerģiju. Neviens negribēja maksāt par kādiem abstraktiem skaitļiem. Tagad ir pasūtīts projekts, lai pēc tam sakārtotu elektrības sistēmu Rīgā. Bet tam vajadzēs lielu naudu.

Runājot par metāla angāru bijušās MRU teritorijā – to šobrīd nevar izmantot citādi kā tikai par stāvvietu automašīnām. Lai pārtaisītu vai pielāgotu citām vajadzībām, vajadzīgi lieli finanšu ieguldījumi. Šobrīd ja angārs

nevienu netraucē, lai stāv, zaudējumus nerada.

Kā jūs meklējat nomniekus tukšajām telpām?

Izvairos izmantot tādas lētus sludinājumu portālus kā www.ss.lv, jo tur īpašumus meklē tie, kas vēlas pēc iespējas lētāk atrast vajadzīgo. Izdevīgāk izmantot savus kontaktus pie zināmiem makleriem (*starpnieki nekustamo īpašumu tirgū – red.*) vai vizuālo reklāmu attiecīgā objektā, kur informēju, ka mums ir brīvas telpas. Makleri savā datubāzē ievieto telpu foto un informē potenciālos nomniekus.

Vai ir vēl kādi citi neperspektīvi īpašumi, kurus būtu labāk pārdot?

Valmierieši jau ilgu laiku ir neapmierināti, ka jā rūpējas arī par lielo dārza daļu, ko neviens neizmanto. Jau agrāk savā biedrības konferencē viņi pieņēma lēmumu, ka to daļu varētu pārdot. Pašlaik sētnieks protestē – kāpēc viņam jāpļauj zāle uz zemes, ko biedrība neizmanto.

Vēl pārdošanu gaida **Liepājas bijušā Surdocentra dzīvoklis** Graudu ielā un **Alūksnes vecā kluba ēka.** Pagājušajā ziemā šajā Alūksnes ēkā izcēlās ugunsgrēks, kuru ātri izdevās no dzēst. Tā māja aizdegās vecu elektrības vadu dēļ. Tur pašlaik ir viena īrniece par nelielu īres maksu, vismaz pie-skata mūsu telpas. Diez vai izdosies to pārdot, jo ēkai ir vietējā kultūras pieminekļa statuss.

Paldies par atbildēm! ▲

Zigmārs Ungurs

Pirms sešdesmit pieciem gadiem

ĻUBOVA MAKUŽA: "Mans darba stāžs MRU ir 35 gadi."

"Skumji, ka MRU vairs nepastāv. Būtu labi, ja tagad būtu tāda iespēja nedzirdīgiem cilvēkiem kopā strādāt. Bet laikam mums jāsaprot, ka nekas nestāv uz vietas, laiki mainās

un katra dzīve tiem līdzi.

Atskatoties varu teikt – saglabājušās tikai gaišākās atmiņas, kaut arī pašos MRU pirmsākumos bija ļoti grūti strādāt. Ar laiku darba apstākļi tomēr uzlabojās.

Palikušas prātā kopējās ekskursijas – gan tepat pa Latviju, gan Krieviju, Lietuvu, Igauniju. Patika piedalīties pašdarbībā, dažādās spēlēs, kopējā atpūtā pie ezera ar darba kolēģiem un biedriem. Patika tas, ka dažādu paaudžu cilvēki atpūtās kopā.

Patī nejutu un neticu, ka man jau 85 gadi, laiks tik ātri skrien. Ir taisnība tiem, kas saka: cilvēkam ir tik gadu, cik pats jūtas. Tāpēc tagad lielāku uzmanību veltīju savai veselībai un pašsajūtai. Savu apaļo jubileju nosvinēju ar maniem mīļajiem radiem un draugiem, kas man ikdienā sniedz mīlestību, atbalstu un vairo optimismu.

Mazliet skumjina tas, ka tagad jaunatne ir savādāka – it kā vairāk norobežojas no vecākās paaudzes. Ir arī pieklājīgi jaunieši, sveicinās un tamlīdzīgi, bet nevar ar viņiem tā brīvi parunāties. Katrs uz savu pusi ar savām interesēm.

Agrāk jaunatne bija vienkāršāka, draudzīgāka, vairāk cits citam palīdzēja un atbalstīja, iesaistījās kopā ar vidējo un vecāko paaudzi pasākumos, pašdarbībā. Tagad ir tāda kā siena starp paaudzēm, nav kopības sajūtas. Tas tehnoloģiju laikmets laikam vainīgs, mūžīgā skriešana pēc kaut kā jauna, moderna un nebijuša.

Tomēr gribētos kopā ar jaunatni vairāk kontaktēties, pārrunāt dažādas tēmas, jo arī mēs, seniori, varam daudz ko interesantu pastāstīt un lietderīgu paveikt – mēs taču arī kādreiz bijām jauni un visādas dullības darījām. Šodienas jaunieši arī kādreiz būs veci... Laiki ir citi un cilvēki arī savādāki palikuši.

Par LNS, biedrību – domāju, ka

Latvijas Nacionālajā arhīvā glabājas ziņa par to, ka Latvijas PSR Nedzirdīgo biedrības Rēzeknes mācību un ražošanas uzņēmums jeb saīsināti – LNB MRU nodibināts saskaņā ar 1952. gada 25. marta LNB Centrālās valdes (CV) prezidija lēmumu Nr. 366.

Tāpat šopavasār aprit 65 gadi kopš tā dibināšanas. Bet šī mūsu MRU pastāvēšanas vēsture beidzās 2003. gada 16. oktobrī, kad oficiāli noslēdzās tā likvidācijas process. Taču atmiņas dzīvo, jo gadu gaitā tika pārdzīvots un arī izdarīts daudz. Tāpēc ar cieņu tagad paskatīsimies atpakaļ pagātnē – toreiz, pirms vairāk nekā sešiem gadu desmitiem...

Sākums bija grūts – ap 1950. gadu maza grupiņa nedzirdīgo rēzekniešu ar vietējās varas un Nedzirdīgo biedrības atbalstu izveidoja mazu mācību un ražošanas darbnīcu Pionieru (vēlāk – Raiņa) ielā 29, kurā, izmantojot primitīvu tehniku un roku darbu, 6 – 8 strādnieki vērpa, šuva, krāsoja, žāvēja, gludināja un paši nesa uz veikalu dažādus izstrādājumus.

Pārmaiņas sākās ap 1960. gadu, kad LNB Centrālā valde nolēma atvēlēt finanses jaunas ēkas uzcelšanai Pionieru ielā 5a un darba telpu iekārtošanai, nodrošinot jaunākās tehnoloģiskās iekārtas šūšanas izstrādājumu un apavu ražošanai.

Sākās augstupejas ceļš, no mazas darbnīcas izvēršoties par modernu uzņēmumu, kas nodrošināja darbu un kvalifikācijas iespējas vairākiem desmitiem nedzirdīgo cilvēku. **No 1976. gada 1. jūlija darbnīcas pārdēvētas par Rēzeknes mācību un ražošanas uzņēmumu.** Galvenais uzņēmuma uzdevums bija nedzirdīgo un vājdzirdīgo iedzīvotāju iesaistīšana dažādos darbos, viņu apmācība un kvalifikācijas celšana, darba un ikdienas apstākļu uzlabošana.

MRU ražoja ādas apavus un šūšanas izstrādājumus, piemēram, palagus, spilvendrānas, lakatus, galdsegas, sporta bikses, sporta cepurītes utt. 1970. gadā uzņēmumā bija 58 darbinieki,

tajā skaitā 2 mācekļi – apmācības notika uz vietas. Tie bija ziedu laiki, kad Rēzeknes MRU ražošanas apjoms pieauga **60 reizes** un bieži tas bija labākais sacensībā ar citiem MRU.

Biedrības biedri un Latvijas Nedzirdīgo biedrības sistēmā strādājošie varēja saņemt dažāda veida palīdzību un atvieglojumus, piemēram, vienreizējus un regulārus pabalstus jeb pensijas, veselības uzlabošanas pabalstus, atmaksātus ceļa izdevumus, pilnībā kompensētu surdotehnikas iegādi, kā arī tulka-daktilologa pakalpojumus dažādos pasākumos u.tml.

Ražošana tomēr notika nevienmērīgi. Darbu ietekmēja dažādi apstākļi, to skaitā – jaunākās paaudzes ātrgaitas šujmašīnu lēnā ieviešana, darbietilpīgā profesionālā apmācība, izejmateriālu zemā kvalitāte u.c. Tā ne reizi vien uzņēmums no Rīgas manufaktūras saņēma sliktu kokvilnas audumu, tāpēc izstrādājumus vajadzēja ieskaitīt otrajā šķirā. Daudz pūļu vienmēr prasīja apgāde arī ar citām nepieciešamajām izejvielām – vīrsādu, oderādu, līnām, kurpju kaprona papēžiem un citiem palīgmateriāliem.

No 1991. gada uzņēmumam bija gan savs šūšanas cehs un noliktava, gan veikals. Tas ražoja plaša patēriņa preces (pamatā gultasveļu) un piedāvāja apavu remonta pakalpojumus. Tomēr šajā laikā sākās visu LNB uzņēmumu pakāpeniska lejupslīde, ko radīja konkurence un brīvā tirgus situācijā iepludinātā produkcija Latvijā.

Salīdzinājumam: 1999. gadā Rēzeknes MRU bija tikai 23 darbinieki, no kuriem 17 – dzirdes invalīdi. 2000. gadā tajā strādāja 19 cilvēki, no tiem – 13 dzirdes invalīdi. 2000. gadu rēzeknieši noslēdza ar zaudējumiem, un tāpēc 2001. gada nogalē uzņēmums bija spiests vēl vairāk samazināt strādājošo skaitu. 2002. gadā tika uzsākts **likvidācijas process, kuru noslēdza 2003. gada 16. oktobrī.**

Ar LNS Rēzeknes mācību un ražošanas uzņēmuma darbību saistīto vēsturi iespējams iepazīties LNA Rēzeknes zonālajā valsts arhīvā, Dārzu ielā 17a, Rēzekne.

Plašāks materiāls par uzņēmumu un tajā strādājošiem lasāms arī LNS izdevumā "MRD – MRK – MRU. Latvijas Nedzirdīgo biedrības uzņēmumi 1945 – 2010" (2014). ▲

Ilze Kopmane
Foto: no LNS muzeja un no personiskā arhīva

- Rēzeknē

strādā labi. Līdz šim ir daudz paveikusi nedzirdīgo cilvēku labā, ir gan labi zīmju valodas tulki, gan sociālie rehabilitētāji, ir radošās nodarbības, psihologa nodarbības.

No "Kopsoli" apmēram uzzinu par LNS darbību. Patīk, kā tulko mūsu tulki LTV1 ziņās pl. 18, viss ir saprotams. Man patīk arī videoziņas zīmju valodā. Interesantas un aktuālas tēmas! Lasot subtitrus, iegaumēju jaunus vārdus un zīmes, papildīnu savu vārdu krājumu. Cenšos izmantot internetu (draugiem.lv un citus sociālos tīklus) – komunicēju ar draugiem, uzzinu jaunas receptes ēdieniem, paskatos nedzirdīgo jokus un tamlīdzīgi.

Paldies LNS vadībai, ka neaizmirst LNS Goda biedrus mūsu svētkos. Paldies LNS vadībai par patīkamo pārsteigumu dzīves jubilejas reizē!"

VISSIJA GORŪZA: "Tas nebija viegli"

"Darbs Rēzeknes MRU palicis atmiņā uz visu mūžu, kaut arī daudz gadu jau pagājis, tas nav aizmirstams. Tas nebija viegli – 32 gadu garumā diendienā centīgi strādāt pie šujmašīnas.

Bija arī patīkami brīži, kad varējām atpūsties. Atceros kopējās ekskursijas uz Krieviju, pasākumus klubā svētku reizēs.

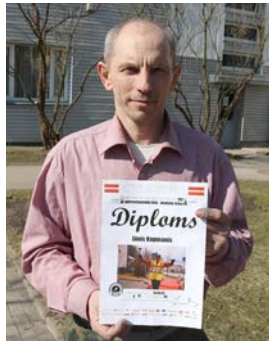
Protams, skumīgi, ka MRU vairs nav. Aizgāju pensijā 1993. gadā, tālāk vairs nesekoju tur notiekošajam. Labi tas, ka bija darbs, savs draudzīgs kolektīvs. Diemžēl tas laiks pagājis, kad nedzirdīgajiem bija iespēja kopā strādāt savā lielā darba kolektīvā. MRU ir nozīmīga daļa no mūsu LNS vēstures.

Jūtos labi, dzīvoju laukos pie radiem. Laiks ātri skrien, ir ko atcerēties par dzīvīgo piedzīvoto. Prieks, ka ir radi un draugi, kas atbalsta un palīdz. Apmeklēju arī biedrības pasākumus mūsu klubā.

Jaunatne tagad ir savādāka. Agrāk vairāk iesaistījās pasākumos un pašdarbībā kopā ar vidējo un vecāko paudzi. Man gribētos ar jaunajiem vairāk kontaktēties, izdomāt un veidot ko interesantu, piemēram, pašdarbībā.

Domāju, ka LNS un mūsu Rēzeknes biedrība strādā labi. Par to spriežu, lasot "Kopsoli". Patīkami arī, ka LTV1 ir krietni vairāk dažādu raidījumu ar subtitriem un surdotulkotajiem." ▲

Valmieras ultramaratonā - arī mūsējais!

Pirmā aprīļa pusnaktī 145 ultragaro distanču skrējēji no 10 valstīm uzsāka 107 km garo labdarības skrējienu no Brīvības pieminekļa Rīgā līdz Svētā Sīmaņa baznīcai Valmierā. Skrējienā piedalījās 11 Jāņi, viņu vidū arī LNS biedrs, nedzirdīgais Jānis Kopmanis.

Finišā arī viņš saņēma diplomu (attēlā). Lūk, viņa stāstījums, kā nolēma piedalīties un kā noritēja pats skrējienis.

Jānis Kopmanis: "Tad nāca viens gadījums..."

"Apmēram pirms 2 gadiem braucām piedalīties nakts skrējienā pie Usmas ezera. Nomājām auto, es pie stūres. Braucot gar ezeru, meža ceļš bija ļoti likumains, nemanīju asu pagriezienu, un notika avārija – mašīna meta kūleņus, stikli izsprāga, durvis sadragātas, ar to vairs braukt nevarēja.

Pēc tam kāds dzirdīgais mūs aizveda uz autoostu Kuldīgas rajonā. Bija jau vienpadsmit vakarā. Sēdējām autoostā, autobusi vairs negāja, viesnīcai nebija naudas, tā nu devāmies ceļā kājām uz Rīgas pusi. Aizgājām līdz Kandavai, sanāca 40 km ap 7 stundās. Tad padomāju, ka es tāpat varētu noskriet/nosoļot Valmieras ultramaratonu.

Labdarības skrējiena mērķis šogad bija vākt līdzekļus Burtnieku novada pusaudzes Lāsmas Zukures ārstēšanai.

Pētot sarakstus, nevarēju sevi atrast. Izrādījās, tā kā esmu nedzirdīgs un ar mani jākomunicē ar žestiem, tāpat kā ar ārzemniekiem, tad mani ierakstījuši ārzemnieku sarakstā.

Pirms skrējiena pārbauda ekipējumu

Tajā bija: atstarojošā veste, galvas lukturītis, mobilais telefons, 20 eiro un divas krāsainas olas. Man bija vecs mobilais bez GPS, tāpēc organizatori iedeva speciālu ierīci navigācijai. Man līdzī bija arī nūjas, kā nūjotājiem.

Sākumā jāskrien mierīgi

No pieredzes zinu, ka jāsadala spēks, lai izturētu līdz galam. Garkalnē bija pirmais kontrolpunkts pēc 32 km. Pieteicu sevi, mazliet atpūtos, paēdu, padzēru. Cik ilgi tur palikt – tas bija katra paša ziņā. Lieki neuzkavējos, lai gan biju iekonomējis 40 minūtes. Otrajā kontrolpunktā man rezervē jau bija stunda.

Tad sāka līt, bija auksti!

Arī ceturtajā kontrolpunktā paēdu, padzēru, bija diezgan auksts, liņāja lietus, rokas sala, palūdzu cimds, un tos man ie-

deva. Kad bija atlikuši 40 km ko skriet, sāka gāzt lietus. Biju pilnīgi slapjš. Bija ļoti auksti. Kad garām brauca lielie kravas furgoni, tie uzgāza vēl virsū ūdens šaltis. Nekādas maiņas drēbes man nebija, es turpināju skriet.

Kontrolpunktā gribējā psēsties, reiba galva.

Iedeva siltu dzērienu,

segu, ietina mani vēl tādā speciālā plēvē. Tiesnesis jautāja, varbūt nedaudz alkohola iedzert? Teicu, labi, bet tikai mazliet. Tiesnesis paaicināja cilvēkus man palīgā. Divas svešas sievietes atnāca un apskāva mani, lai sasildītu.

Atlicis maz, padoties negribēju

Man jautāja – varbūt es vēlos izstāties? Nē, protams, ka turpināšu! Kas gan man tur bija palicis! Cik daudz jau noskrēju. Devos tālāk, bet vienā vietā iestājās apjukums, jo nezināju, pa kuru ceļu jāskrien, neviens nenorādīja. Tālāk skrēju, nezinādam, vai maršruts pareizs, tad pamanīju ceļazīmi ar norādi, ka centrs ir 4,9 km attālumā.

Finišā man lika parādīt līdzpaņemtos 20 eiro, lai pārlicinātos, ka nevienam nesmu samaksājis, lai atved. Parādīju naudu un turpat to atstāju ziedojumam.

Nebija spēka tikt līdz autoostai

Man parādīja manu fotogrāfiju, laiku un kilometrāžu. Tur uz vietas bija duškabīnes, kur varēja mazgāties, masāžas iespējas. Bet man tam visam spēka galīgi nebija. Lūdzu, lai kāds aizved mani līdz autoostai.

Pēkšņi nāca pretī viena no sievietēm, kura mani sildīja ar apskāvienu. Ieraudzīja mani – atkal apskāva, sabučoja, ļoti priecājās, ka esmu nokļuvis līdz finišam. Viņa mani arī aizveda līdz autobusam.

Jutos kā simt gadus vecs...

Rīgā iebraucot, sapratu, ka ceļu sabiedriskajā transportā nespēšu izturēt. Taksometrā nokļuvi līdz mājām. Bija ļoti grūti uzkāpt 4. stāvā. Mājās ar pēdējiem spēkiem iekritu gultā, pamodos tikai nākamajā dienā. Un tad pirmdienā uz darbu bija jāiet, ak, cik grūti bija. Bet tagad jau viss kārtībā."

Piezīme: Jānis Kopmanis ultramaratonā finišēja 73. vietā un 107 km noskrēja/nosoļoja 16 stundās, 49 minūtēs un 35 sekundēs.

Pavisam bija 145 dalībnieki. Izstājās 49, finišu sasniedza 96 skrējēji. ▲

Zigmārs Ungurs

Pasākumi biedrībās maijā

PLAVIŅĀS

- 11.05 pl. 11 Avīžu koplasišana
16.05 pl. 11 Radošais darbs
20.05 pl. 12 Tematiskais pasākums
25.05 pl. 11 Informācijas diena

RĒZEKNĒ

- 2.,25.05 pl. 13 Avīžu un žurnālu koplasišana
9.05 pl. 13 Erudīcijas spēle "Ko tu zini par ES?"
11.05 pl. 13 Gribam visu zināt
16.05 pl. 11 IK "Vissija" radošās no darbības
18.05 pl. 10 IK "Saimniecīte" jaunākā recepte
20.05 pl. 12 Ekskursija uz mini zoo "Rozītes"
23.05 pl. 13 "Vai tu zini, ka..."

VALMIERĀ

- 2.,09.,16.,23.,30.05 pl. 15.30 Dejas un kustības
11.05 pl. 14 Ģimenes diena
18.05 pl. 14 Informatīvais pasākums „Bildēs Eiropas Savienības valstīs”
19.05 pl. 12 Kolektīvs apmeklējums: kas jauns Latvijas Mežā?
25.05 pl. 14 Interesu klubs „Es daru tā...”
26.05 pl. 8 Labās prakses - pieredzes apmaiņas brauciens uz Dienas centru Rīgā

DAUGAVPILĪ

- 2.05 pl. 13 Laikrakstu apskats
9.05 pl. 13 IK „Nezinīši”
13.05 pl. 11 Nūjošana
16.05 pl. 13 Informācija par nedzirdīgo dzīvi
23.05 pl. 13 Laikrakstu apskats
25.05 pl. 11 Ekskursija uz vingliemežu audzētavu „Ošu mājas”

KULDĪGĀ

- 2.05 pl. 12 Foto izstāde „No Ziemassvētkiem līdz Lieldienām”
4. - 7.05 pl. 8 Ekskursija uz Poliju
8.05 pl. 12 Prezentācija „Nacisma sagraue un Otrā pasaules kara beigās”
9.05 pl. 12 Sieviešu klubiņš
10., 16.05 pl. 18.10 Dejošana
11., 25.05 pl. 10 Vingrošana
15.05 pl. 12 Mātes diena
19.05 pl. 12 Informatīvā diena

JAUNPIEBALGĀ

- 13.05. pl. 12 Tematiskais pasākums "Pavasara tikšanās"

VENTSPILĪ

- 2.05 pl. 12 Tematisks pasākums „Darba svētki”
3.05 pl. 11 Tematisks pasākums „LR Neatkarības deklarācijas pasludināšanas diena”
5.05 pl. 12 IK „Pārgājiens”
11.05 pl. 15 Psihologija sadzīvē
12.05 pl. 14 Mātes diena
13., 27.05 pl. 17 IK „Veselība”
18.05 pl. 11 Ģimenes diena
23., 25., 30.05 pl. 11 Laikrakstu un žurnālu apskats

LIEPĀJĀ

- 2., 9., 30.05 pl. 13 Laikrakstu un žurnālu apskats
4.05 pl. 12 Orientēšanās „Liepājas pēdas Latvijā”
9.05 pl. 12 Pārrunas
11., 18., 25.05 pl. 18 Deju nodarbība
13.05 pl. 12 Deju nodarbība
16., 23.05 pl. 12 Laikrakstu un žurnālu apskats
16.05 pl. 13 Mātes - ģimenes diena
23.05 pl. 13 Jaunumi LNS mājaslapā un Kopsolī

ALŪKSNE

- 3.05. pl. 12 Pārrunas
9.05. pl. 12 Asinām prātus –Eiropas diena
12.,23.05. pl. 12 Laikrakstu apskats
16.05. pl. 12 IK” Briedums” – Starptautiskā Ģimenes diena
26.05. pl. 12 Informācijas diena
30.05. pl. 12 Pārgājiens "Vecais parks"

SMILTENĒ

- 11.05. pl. 12 Asinām prātus – Eiropas diena
18.05. pl. 12 Nedzirdīgo ziņas
27.05. pl. 12 Pārgājiens – Pie Tepera ezera.

Mīļi sveicam!

Visi dzimušie maijā ir mazliet ziedoši. Lai jūs šogad atkal priecētu visdažādāko ziedu krāšņums!

85

30.05. Velta Anspoka, Rīgas

80

06.05. Irēna Veismane, Rīgas
26.05. Helēna Klapote, Rīgas
22.05. Maija Sekle, Valmieras

75

20.05. Vera Gura, Daugavpils
26.05. Antra Maziņa, Smiltenes

65

22.05. Yury Barinov, Rīgas
05.05. Mihails Romāns, Valmieras

55

3.05. Ināra Trofimoviča, Rīgas
28.05. Inga Sīle, Rīgas
21.05. Anatolijs Jelagins, Valmieras

50

17.05. Andrejs Potašenko, Daugavpils
15.05. Marina Matrosova, Liepājas biedrība

Piesakiet darbus izstādei LNS 21. amatiermākslas festivālā

Izstāde notiks festivāla laikā 2017. gada 17. jūnijā koncertzālē „Lielais Dzintars” Liepājā, Radio ielā 8, pl. 12 – 18.

Izstādes dalībnieki var būt LNS biedri – rokdarbnieki, amatnieki, tēlotājmākslinieki un citi talantīgi cilvēki. Darbi jāpiesaka līdz 15. maijam savā biedrībā.

Nolikumu skat. <http://www.lns.lv/lat/?doc=15970>

"Rītausmas" tautas dejai – 65!

Visi laipni lūgti uz skaistu jubilejas koncertu "Es mācēju danci vest" 22. aprīlī pl. 14 Rītausmā.

Pieteikties pie Vitas Kamares līdz 19. aprīlim.

Nākamais numurs 17. maijā

Līdzjūtības

*Lai tēva mīlestība paliek dziļi sirdī
Par avotu, kur mūžam spēku smelt.*

† Izsakām dziļu līdzjūtību mūsu biedrei MĀRĪTEI OKNEREI, viņas tēvam aizejot mūžībā.

Liepājas RB

† Aizgājusi mūžībā mūsu biedre LIZA MASLOBOJEVA (18.02.1927 – 5. 03. 2017).

LNS Pļaviņu biedrība